

בית המשפט העליון
בג"ץ 1451/11
בלדינגר דורון נ. היועץ המשפטי לממשלה
תאריך הגשה: 22/02/11

בבית המשפט העליון בירושלים
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

- בענין :**
1. דורון בלדינגר, ת.ז. 028942647
 2. ד"ר חיים סדובסקי, ת.ז. 5125764

ע"י ב"כ עו"ד בר-און רענן
ו/או עו"ד כהן ורד,
ממגדל משה אביב
קומה 53
דרך זיבוטינסקי 7
רמת-גן 52520.
טלפון : 03-6123333.
פקס : 03-6124444.

העותרים

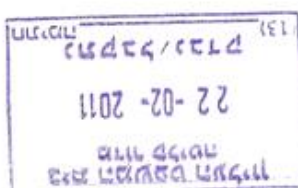
נגד

היועץ המשפטי לממשלה
רחוב צלאח א-דין 29,
ירושלים 91010.

המשיב

עתירה למתן צו על תנאי

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת, ליתן צו על תנאי נגד המשיב, המורה לו לבוא וליתן טעם מדוע אינו מורה על חקירה מעמיקה, וממצה, של הממצאים המפורטים בעתירה זו, בפרשת רצח הילדה תאיר ראדה ז"ל.

ואלה נימוקי העתירה :

א. עניינה של עתירה זו -

אי מיצוי חקירת רצח הילדה תאיר ראדה ז"ל.

1. ביום 6/12/2006 נרצחה הילדה תאיר ראדה ז"ל.
2. גופתה של הילדה האומללה נמצאה ביום 6/12/2006 בערב, בשירותי הבנות בבית הספר בו למדה, "נופי גולן", בקצרין.
3. כבר בפתח הדברים ייאמר :
לית מאן דפליג – והעותרים מלאי הערכה על כך – כי החקירה המשטרתית שנוהלה בענין רצח הילדה היתה רחבה ויסודית, וכי משטרת ישראל עשתה מאמץ עליון על מנת לפענח טרגדיה איומה זו.
- ברם, דווקא משום כך, אי השלמת החקירה, והותרת ממצאים כה מהותיים – עזובים ומיותרים, ללא השלמת בדיקתם, משליכה על החקירה המפוארת שביצעה המשטרה.
4. המשטרה חיפשה רק אנשים בוגרים כחשודים ברצח (תחילה נעצר ר.כ., לאחר מכן נעצר י.ג. - גן בית הספר, ולבסוף נעצר אדם מבוגר שלישי – רומן זדורוב, לגביו אין בנמצא ראיות פורנזיות הקושרות אותו לזירה: לא טביעות אצבע, לא ד.נ.א., לא ממצאים ביולוגים, לא עדות ראייה ישירה, לא ממצאים כלשהם בזירה שזוהמה, למעט טביעת נעל, לגביה טענה ההגנה, כי אינה של זדורוב).
5. המשטרה לא חשדה בבני נוער במעורבות ברצח, למרות שזירת הרצח היתה משופעת בראיות ממשיות רבות (עקבות נעלים קטנות, טביעות אצבעות, שערות, ממצאי ד.נ.א. ועוד), אשר הצביעו, מפורשות, על מעורבות מסתברת של בני נוער בביצוע הפשע הנורא.
יצויין, כי סימני החתכים והפגיעות בגופה של הילדה האומללה מצביעים על כי הותקפה לפחות בידי 2 אנשים, ולא על ידי רוצח בודד.

בידי המשטרה קובצו שלל עדויות של נערים ונערות, הקושרים בני נוער מסויימים לרצח, מעוררים חשד כבד לתיאום גירסאות, ואפילו מספקים את המניע לרצח!

יתירה מזו: יש בנמצא ראיות לכך, שהנרצחת הכירה היכרות מוקדמת את רוצחה (כפי שיבואר להלן), וגם עובדה זו תומכת באפשרות מעורבותם של בני נוער ברציחתה.

אף דרך ביצוע הרצח אינו אופייני לרוצח מבוגר. אדם מבוגר יכול לפגוע בילדה נמוכה ורזה בהרמת יד פשוטה, ואינו נזקק לשימוש בסכין וליצירת מרחץ דמים מעורר אימה, כפי שנמצא בזירת הרצח. דווקא כמות החתכים שנמצאו על המנוחה, והמקומות בהם בוצעו, מתיישבים עם האפשרות, שהרצח בוצע בידי רוצחים (ברבים) שהינם שווי כוחות לילדה, היינו בני נוער, ולא מבוגרים.

לכך יש להוסיף את העדויות באשר למצבה החברתי העגום של הנרצחת בימים שקדמו לרצח, הסכסוך עם בני כיתתה והחרם בו היתה נתונה.

למרות הראיות שהצביעו על מעורבות בני נוער, ולמרות שנגד החשוד (שהורשע) שנתפס על ידי המשטרה לא נמצאה ראיה מוחשית ממשית בזירת הרצח – נמנעה המשטרה מלחקור את מעורבותם של בני נוער ברציחתה של הילדה תאיר ז"ל.

6. למרבה הצער, מעורבות בני נוער ברצח אינו בבחינת בלתי אפשרי, ואף בישראל עצמה כבר אירעו די והותר מקרים, בהם הורשעו בני נוער ברצח. כך, לא היה מקום דווקא בנסיבות אלה להימנע, במכוון, מלמצות קו חקירה זה עד תום.

קל וחומר, כאשר נוכח הממצאים שנתפסו בזירת הרצח, השלמת החקירה הינה פעולה פשוטה יחסית, שאינה מזכירה, ולו ברמז, את היקף המאמצים שכבר הושקעו בחקירת הרצח המזעזע.

7. לטענת העותרים, אין להניח לממצאים האובייקטיביים, שאינם קשורים בשום צורה שהיא למי שהורשע ברצח, לצנוח אל תהום השכחה והייאוש.

זו חובתנו, כמדינה, כעם, כחברה, למענה של ילדה קטנה, שנקטפה בדמי ימיה.

8. כל שמבקשים העותרים – ואף כמתחייב מהאינטרס הציבורי – כי החקירה תושלם. זאת ותו לא.

9. כל משאלתם של העותרים הינה, כי תמוצה החקירה לענין שלל הראיות – פורנויות ונסיבותיות – אשר נותרו כאבן שאין לה הופכין, כאשר המשיב נמנע מלחקור אותן עד תום :

נסיבותיות –

עדות נערה שסיפרה, כי יש לה מידע בנוגע לרוצחים "נער ונערה", ולאחר מכן טענה, כי הדחיקה מידע זה ;
 עדות בדבר נערה, שהסתירה את דבר עובדת עזיבתה את קצרין מיד לאחר הרצח ;
 ראיות לענין 4 נערות לפחות, הקושרות עצמן לזירת הרצח, בעת שבוצע ;
 ראיות בדבר "יצירת אליבי" כביכול על ידי 3 נערות ;
 סתירות מהותיות בין עדויות דומות של נערות, שהיו יחדיו ;
 ראיות בדבר תיאום גירסאות בין בני נוער שונים ;
 ראיות המעידות על היכרות לכאורה של המנוחה עם רוצחיה ;
 ראיות המעידות על סכסוך ממושך בין המנוחה לנערה אחרת ;
 ראיות המעידות על חרמתה של הנרצחת ונידויה בימים שקדמו לרצח ;
 וראיות המלמדות על מניע אפשרי לרצח.

פורנויות –

7 מוקדי דימום בחלק האחורי של גולגולת הילדה ;
 עשרות טביעות אצבעות ;
 דנ"א זר ;
 טביעות נעליים זרות ;
 עשרות שערות ארוכות (לרבות אחוזות בכף ידה השמאלית של הילדה) .

10. דמה של הילדה זועק מן האדמה, וזו הסיבה בגינה מוגשת עתירה זו.

11. העותרים אינם יכולים להחשות, עת נוכחו לדעת, כי המשיב מתעלם משלל ראיות מהותיות, המצויות באמתחתו, ונמנע מלבצע את החקירה הדרושה עד תום.

למעלה מן הצורך יצויין, כי אף ב"כ העותרים אינם יכולים – מצפונית ומוסרית – להתעלם מהעובדות שתבוארנה בבקשה זו להלן – וליבם לא מלאם להניח לנושא, בידיעה, כי יכול המעורבים בקטיפת חיי הילדה, בדמי ימיה, לא נתפסו ולא הועמדו לדין.

12. למען סבר את האוזן, ייאמר, כי כה משוכנעים העותרים בטענותיהם, עד שמצאו לנכון להגיש עתירה זו על חשבונם, תוך טירחה רבה והקדשת זמנם הפרטי, מבלי שיפיקו כל שכר הימנה. אדרבא, הירתמותם של העותרים גבתה מהם מחיר אישי יקר, אשר לא זה המקום לפרטו. ברם, כפי שיבואר, אדניה המוצקים של עתירה זו מכריעים את הכף, ומאפילים על הקרבתם האישית של העותרים.

13. אף ב"כ העותרים נרתמו למלאכה זו, ובכלל כך השקיעו שעות רבות מספור, כמובן מבלי שיפיקו שכר כלשהו ממנה, ושלא על מנת לקבל פרס, כי אם אך ורק על מנת להביא לחקר האמת בכל הנוגע למעורבים בביצוע הרצח המתועב של ילדה כה רכה בשנים.

14. פניה של הילדה האומללה רודפים את העותרים, ואת באי כוחם, בימים ובלילות, והמחשבה שמא יש בידם לעשות למען יתפסו ויישפטו המעורבים בביצוע הרצח הנורא- אינה מרפה ואינה מאפשרת להם לדחוק ענין כה מהותי לקרן זוית, למען יישכח בתהום הנשייה.

15. כפי שיבואר ויפורט, לא ניתן להניח לפרשה זו, מבלי שתיחקרנה, עד תום, הראיות המוחזקות בידי המשיב.

16. כל חפצם של העותרים, ובאי כוחם, הינו, כי תאיר ראדה ז"ל תנוח על משכבה בשלום.

כל חפצם של העותרים, ובאי כוחם, הינו, כי בית משפט נכבד זה ישמש לפה לילדה האומללה, ויורה למשיב למצות את חקירת הירצחה, תהא תוצאת החקירה אשר תהא.

17. בריש גלי יודגש, כי האינטרס הציבורי מחייב דיון והכרעה בעתירה זו, וכן את התערבותו של בית משפט נכבד זה, באופן שיוורה למשיב לחקור את הראיות שתבוארנה להלן.

מיצוי חקירת פשע לצורך איתור עבריינים ומיצוי הדין עימם - הינו אינטרס ציבורי ראשון במעלה.

האינטרס, כי משטרת ישראל תפעל ללא לאות כדי לתור אחר עבריינים, אינו רק נחלתם של משפחות הקורבנות, החפצות במיצוי הדין וקורטוב הנחמה שבהענשת העבריינים, כי אם אינטרס של כל תושב ותושב, אשר שם מבטחו ברשויות החקירה והאכיפה, למען תפעלנה את סמכויותיהן כנדרש.

קל וחומר כאשר מדובר במעשים כה חמורים ונפשעים, המאיימים על שלום הציבור.

קל וחומר בן בנו של קל וחומר, כאשר כלל הציבור נחשף (באמצעות פרסום תחקיר רחב היקף בערוץ 1 בטלוויזיה הישראלית) לשורת הממצאים, אשר לא נבדקו עד תום, ומנגד - להעדר המענה לתהיות אלה לגופן.

18. מבית מדרשו של בית משפט נכבד זה יצאה הקביעה, שהפכה להיות ממושכלות יסוד של שיטתנו המשפטית:

" אמת ויציב – אמת עדיף "

כלום אין אנו, כתברה וכשיטה משפטית, חבים לילדה שנרצחה את בירור האמת!?!?

ב. מה בין הליך זה להליכים קודמים?

1. התשובה לשאלה שבכותרת הינה – זבר אין!

אין זיקה בין הליך זה להליך הרשעתו של רומן זדורוב:

2. **להרשעת רומן זדורוב אין כל זיקה וקשר לעתירה המוגשת בזאת.**

3. ביום 14/9/2010 ניתנה הכרעת דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד בנצרת, אשר הרשיע את רומן זדורוב בביצוע הרצח ובעבירות נוספות (תפ"ח 502/07, בבית המשפט המחוזי בנצרת, פורסם בהוצאת "נבו").

4. עתירה זו **אינה** מתיימרת להשיג על הכרעת הדין בעניינו של רומן זדורוב.

למען שלמות התמונה, מודגש, כי ב"כ העותרים מעולם **לא** ייצגו, **ואינם** מייצגים, את רומן זדורוב, ואינם מעורבים בשום צורה שהיא בערעור על פסק הדין שניתן נגדו.

5. מטרתה של עתירה זו איננה להביא לזיכוי של רומן זדורוב, וכלל אין ננקטת בה עמדה לענין הרשעתו של רומן זדורוב.
מלאכה זו שמורה לב"כ של רומן זדורוב, ואינה ענין לעותרים לעסוק בו.

העותרים כלל אינם מעורבים בהליך הערעור שהגיש רומן זדורוב, ובית משפט נכבד זה כלל אינו מתבקש, במסגרת עתירה זו, להידרש להליך האמור.

6. מטרתה של עתירה זו הינה להביא לחקר האמת ולחשיפת עבריינים לכאורה, אשר החקירה נגדם לא בוצעה או לא מוצתה כלל.

7. כך, עתירה זו עומדת ברשות עצמה, ואין היא קשורה, בצורה כלשהי, למשפטו של רומן זדורוב.

בין אם יתקבל ערעורו של רומן זדורוב על פסק הדין שניתן נגדו, ובין אם יידחה, מתבקשת הכרעה בעתירה זו, אשר נסובה על עניינים אשר לא נחקרו – קל וחומר לא נדונו ולא הוכרעו – במסגרת משפטו של רומן זדורוב.

8. הואיל ועתירה זו עניינה בממצאים וראיות רבים, אשר התגלו בענין רצח הילדה האומללה, ואשר חקירתם לא מוצתה (לא נבדקו כלל, או לא נבדקו לעומק) – ממילא הללו אינם מהווים נדבך כלשהו בהרשעתו של רומן זדורוב, ואף אינם יכולים להוות נדבך כלשהו בערעורו.

9. ייאמר, כי בהכרעת דינו קבע בית המשפט המחוזי הנכבד, מפורשות (בעמוד 9) :

" כך גם כן אציין, כי בהכרעת הדין, החובקת דפים רבים, לא נדונו טענות שלא נגעו לקביעת עובדות הצריכות להכרעת הדין ככזו "

10. טענות מסויימות לענין כמה מהממצאים נשוא עתירה זו, הועלו, בשלב זה או אחר, במהלך משפטו של רומן זדורוב, ברם הואיל ואלו לא נחקרו כלל, או לא נחקרו עד תום, על ידי משטרת ישראל, לא היה בידי בית המשפט המחוזי הנכבד בנצרת לדון ולהכריע בטענות, והן נותרו נטולות הכרעה לגופו של ענין.

11. בית המשפט המחוזי הנכבד בחן אך ורק את אחריותו של רומן זדורוב, ולא היה בידו לבחון את אחריותם של אחרים.

בית המשפט המחוזי הנכבד בחן את השאלה האם החסר בראיות – בעניינים שונים – יש בו כדי להוות ספק סביר שיוביל לזיכוי הנאשם, וכמובן לא היה בידי בית המשפט המחוזי הנכבד להשלים בעצמו את כל אותם עניינים חסרים במארג הראיות והממצאים שנאספו.

12. בית המשפט המחוזי הנכבד קבע, כי נותרו שאלות פתוחות ללא מענה, ואף הפנה – כדוגמאות לחלקים החסרים בפסיפס – לעניינים שונים, לרבות: כיווני החקירה הנוספים, הראיות הפורנזיות הנוספות בזירת הרצח, השערות שנתפסו, ממצאי בדיקת ה- דנ"א ועוד.

13. בית המשפט המחוזי הנכבד התייחס בהכרעת דינו, במפורש, לעובדה, כי יש בנמצא כיווני חקירה שנזנחו, ואשר חקירתם לא מוצתה.

כך למשל -

בית המשפט המחוזי הנכבד התייחס לעקבות נעליים שאינן של זדורוב, ולכך שלא נבדקו נעליהם של התלמידים ששהו בבית הספר בזמן הרצח.

כך למשל -

בית המשפט המחוזי הנכבד התייחס ל- 64 טביעות האצבעות (שאינן של זדורוב) הניתנות להשוואה, שנמצאו בזירת הרצח, ולכך שאלה לא נבדקו ולא בוצעה ההשוואה לטביעות אצבעותיהם של אחרים. לא היה בידי בית המשפט המחוזי הנכבד להכריע לגופה של טענה, באשר החקירה בענין זה לא מוצתה.

למרות הקביעה המפורשת בדבר אי מיצוי החקירה בעניינים שונים – אשר האמור לעיל הינו בבחינת דוגמא להן - קבע בית המשפט המחוזי הנכבד, כי אופציות חקירתיות אלה לא תשפענה על ההליך הפלילי נגד רומן זדורוב, הואיל ולקביעתו אין בממצאים שלא נבדקו כדי להפחית מיתר הממצאים הניצבים לחובת רומן זדורוב.

(ראה למשל דבריו המפורשים של בית המשפט המחוזי הנכבד בעמוד 342 בפסק הדין, תפ"ח (נצ') 502/07, מדינת ישראל נ' רומן זדורוב).

14. אמור מעתה :

לא זו בלבד, שהחקירה בעניינים שונים לא מוצתה, למרות היקף החקירות האדיר, והשקעת יגיעה וזמן עצומים על ידי משטרת ישראל,

אלא אף בריש גלי לא מוצתה, הואיל ולתוצאותיה לא היה קשר לקביעות הספציפיות בענין זדורב.

15. **אם כך, כיצד יתכן לומר, כי אין נדרשות חקירות נוספות לצורך פענוח מלא של הרצח!?!?**
הרי עדיין תלויות ועומדות שלל ראיות, שאינן קשורות למורשע ברצח, ובכל זאת חקירתן לא מוצתה!?!?
שמה יש בנמצא יותר מרוצח אחד!?!?
שמה בדיקת בני נוער חשודים, תוביל למציאת מעורבים נוספים – או אפילו אחרים – ברצח הנורא!?!?
כיצד ניתן לחדול ממיצוי החקירה, עת בית המשפט המחוזי הנכבד קובע, בריש גלי, כי זו לא מוצתה בעניינים שונים!?!?

16. כפי שבפתח פסק דינו קבע בית המשפט המחוזי הנכבד בנצרת, כי יש בנמצא טענות, שלא נדונו ולא הוכרעו,
 כך אף בסיפא לפסק דינו, קבע בית המשפט המחוזי הנכבד בנצרת :

" אין לנו כיושבים בדין לא חרבות ולא כידונים, לא מטוסים ולא תותחים.

בפנינו הראיות כפי שהונחו על שולחנו, ההלכות הקובעות, מצוות המחוקק ושורת ההגיון "

(עמוד 375 להכרעת הדין, ב- תפ"ח (נצ') 502/07, מדינת ישראל נ' רומן זדורב).

17. בכך למעשה איפשר בית המשפט המחוזי הנכבד בנצרת את הגשת עתירה זו.

ככל שלא מוצתה החקירה בעניינים שונים – ודאי שלא יכולה היתה להינתן בהם הכרעת בית המשפט הנכבד.

באם תמוצה החקירה בעניינים נשוא עתירה זו – תהא תוצאתה אשר תהא – ניתן יהא לומר, כי כל שניתן היה לעשות אכן נעשה, וסוף סוף תנוח הילדה תאיר ז"ל על משכבה בשלום.

אין זיקה בין הליך זה להליכים הקודמים שנדונו ב - בג"צ :

18. ככל הידוע לעותרים, ננקטו שני הליכים בפני בית משפט נכבד זה.

האחד – עתירה שהגישו הוריה של הילדה שנרצחה, ה"ה אילנה ושמואל ראדה, במסגרתה עתרו, עוד קודם למתן הכרעת הדין בענייניו של רומן זדורוב, על פתיחתה מחדש של חקירת הרצח. זאת, לאחר שהמשיב דחה ערר שהגישו ההורים על ההחלטה שלא להמשיך לחקור את פרשת רצח ילדתם (בג"צ 3041/07).

השני – בקשה לדיון נוסף שהגישו הוריה של הילדה שנרצחה, ה"ה אילנה ושמואל ראדה, במסגרתה עתרו לקיומו של דיון נוסף בעתירתם לפתוח את תיק החקירה בפרשת הרצח (דנג"ץ 4483/07).

19. שתי העתירות שהגישו הוריה של הנרצחת – נדחו על ידי בית משפט נכבד זה.

העתירה **הראשונה** (בג"צ 3041/07) – נדחתה בפסק דינו של בית משפט נכבד זה מיום 17/5/2007 ;
העתירה **השניה** (דנג"ץ 4483/07) – נדחתה בהחלטת בית משפט נכבד זה מיום 23/7/2007.

העתקים נכונים מפסק הדין וההחלטה האמורים לעיל מצורפים **כנספח "א"** לתצהיר התומך עתירה זו ומהווים חלק בלתי נפרד הימנו.

20. **לית מאן דפליג, כי גם להליכים אלה, בהם נקטו הוריה של הנרצחת, אין כל זיקה וקשר לעתירה המוגשת בזאת.**

בכלל כך, משום הנימוקים הבאים :

12.1 **הסוגיות נשוא עתירה זו שונות מהסוגיות שעלו בעתירות הוריה של הילדה המנוחה.**

עתירת ההורים נסובה על -

סימני הדם שנמצאו בשירותי הבנים בבית הספר, ה- דנ"א שנמצא על ארנק שחור שנתפס בשירותי הבנים, הממצאים על חולצות הטריקו שנתפסו במקומות שונים, הממצאים לענין שלושה נערים שנאספו מצומת קצרין

ומסלול כתמי הדם בצומת קצרין, כתמי הדם על הרצפה בתא השלישי בשירותי הבנות, ציורי המוות שציירה נערה מבית הספר (ל.ר.), הודעות שנתפסו במכשיר הסלולרי של אותה נערה (ל.ר.) ועדויות חברותיה של הנערה (ל.ר.) באשר לחברה עימה בילתה הנערה (ל.ר.), הטענה לפיה אויימה המנוחה על ידי "אבי מטבריה", פצעי החתך והשריטות על גופה של המנוחה.

עניינים אלה כלל אינם משיקים לעניינים נשוא עתירה זו.

טענות שהועלו על ידי ההורים - הטענה לענין קווצות השיער שנתפסו, אחוזות בידיה של הילדה המנוחה, והטענה לענין החבלות בראשה של המנוחה - אומנם משיקות לעתירה זו. ברם, כפי שיבואר להלן, הרי עתירה זו כוללת בחובה שלל ממצאים, אשר מעולם לא נדונו ולא הוכרעו, והטענה לענין השיער והחבלות בראשה של המנוחה, הינה רק קצה הקרחון.

12.2 **בנבדל מהסוגיות נשוא עתירות הוריה של המנוחה, לגביהן נקבע**

כי זכו להתייחסות ולמענה כנדרש, הרי שהסוגיות נשוא עתירה זו - לא זכו כלל לחקירה ממצה, לא מיניי ולא מקצתני.

12.3 **וחשוב מכל :**

עתירות ההורים הוגשו לאחר הגשת כתב האישום **ובטרם** נדון והוכרע כתב האישום נגד רומן זדורוב.

כך, באותה עת, בית משפט נכבד זה יכול היה להניח ולצפות, כפי שעשה בפועל, וקבע בפסק דינו ובהחלטתו בעתירות ההורים, כי ראוי שסוגיות אלה

" תתלבנה ותתבררנה ב- ד' אמותיו של ההליך הפלילי,

התלוי ועומד בבית המשפט המחוזי בנצרת "

12.4 כך, מתבקשת קבלתה של עתירה זו בכל אחד משני האפיקים -

בסוגיות שכלל לא נדונו ולא הוכרעו במסגרת ההליך הפלילי נגד רומן זדורוב – ודאי שיש להורות על השלמת החקירה נגד מעורבים אחרים ;

ובנוסף, גם בסוגיות שמצאו התייחסות כלשהי בהכרעת הדין בעניינו של רומן זדורוב, יש למצות את החקירה, שטרם בוצעה. שהרי אין לשופטים היושבים בדין אלא את אשר מובא בפניהם. כך, גם אם טענה כלשהי עלתה כטענה, בעוד שלא ניתן לה כל גיבוי חקירתי על ידי הגוף הממונה על איסוף ממצאים ומיצוי החקירה – ממילא לא יכולה היתה טענה זו להבשיל לכדי דיון של ממש והכרעת בית המשפט הנכבד.

ג. העותרים, העתירה והפניות אל המשיב

1. העותרים הקדישו שנים מחייהם בחקירת הירצחה של הילדה תאיר ראדה ז"ל. זאת, מתוך תחושת שליחות עצומה, ובלא שיחזיקו חלילה באינטרס כלשהו, מטעם צד כלשהו, לבד מרדיפת צדק, לשמו.
- לא זו בלבד, שתועלת כלשהי לא צמחה לעותרים מזעקתם, אלא אף נאלצו הללו לספוג מחיר כבד של השמצות ודברי בלע, בנסיון להרתיעם ולהביאם לחדול מהעיסוק והחריש העמוק שביצעו העותרים בפרשיית רצח הילדה האומללה.
2. העותר מס' 1 הינו מומחה לניתוח וידאו וסאונד במשפט פלילי, וכן מומחה לפענוח זירות פשע מתוך סרטים וצילומים.
3. העותר מס' 2 חקר את פרשת רצח הילדה, החל מחודש דצמבר שנת 2006.
4. העותרים אף זומנו להעיד, מטעם ההגנה, והעותר מס' 1 אף העיד בפועל, במשפט שהתנהל נגד רומן זדורוב בפני בית המשפט המחוזי הנכבד בנצרת.
5. העותרים אינם מסתירים את מעורבותם הגדולה בחקירת הירצחה של הילדה האומללה ו/או את מעורבותם בהליך המשפטי נגד מי שהורשע בביצוע הרצח, רומן זדורוב.

6. ברם, אין במעורבותם של העותרים כדי לפגום, כהוא זה, בהגשת עתירה זו ובסוגיות הקשות, אותן הינה מעלה להכרעת בית משפט נכבד זה.

כך, מעורבות העותרים מטעם ההגנה במשפט שהתנהל נגד רומן זדורוב אינה מונעת את פניית העותרים למען יורה בית משפט נכבד זה למשיב לחקור, עד תום, ראיות שחקירתן לא מוצתה כלל.

7. עתירה זו עוסקת במישור שטרם נחקר, וממילא טרם הוכרע. רוצה לומר: עתירה זו אינה עוסקת בשאלת אחריותו הפלילית של רומן זדורוב, כי אם עוסקת בשאלת אחריותם הפלילית של אחרים – מישור שכלל לא נחקר ולא מוצה.

8. העותרים טוענים, ומוכיחים, כי חקירת רצח הילדה לא מוצתה כלל.

כיווני חקירה רבים ומרכזיים הוזנחו על ידי המשיב, לא נבדקו ו/או לא מוצו.

בכלל כך, יש בנמצא שלל ראיות פורנזיות, ושלל ראיות נסיבתיות, המצביעות כולן על חשודים ברצח, **הידועים בשמותיהם**.

9. טענות העותרים – אינן נטענות בעלמא.

אדרבא, העותרים טרחו ואספו שלל ראיות, המוכיחות את טענותיהם, פירטו אותן אחת לאחת, בתצהיר מסודר מטעמם, כאשר לענין כל אחת מהראיות צירפו העותרים את המסמכים הרלבנטיים - לרבות תוצאות בדיקות, הודעות במשטרה, עדויות בבית משפט, ועוד – המוכיחים את טענותיהם.

10. כל הראיות, הממצאים והעובדות, המצביעים על חשודים ברצח, המצורפים לעתירה זו, מצויים הן בידי משטרת ישראל והן בידי פרקליטות מחוז צפון. למרות זאת, נמנע המשיב מלבצע חקירה מעמיקה, תוך התעלמות משלל הראיות המוחזקות בידיו.

17. התנגדות המשיב מלחקור את הממצאים (ממש כשם שהתנגד לעתירתם של ההורים לענין ממצאים אחרים) נעשית תוך הטלת מלוא כובד האחריות על כתפי המערכת השיפוטית .
זאת לא ניתן .
הואיל ויש בידי המערכת השיפוטית לדון ולהכריע אך ורק בראיות המובאות בפניה , וככל שהמשיב נמנע מלבצע חקירות ולמצותן עד תום – כבולות ידיהם של השופטים היושבים על המדוכה , ואנוסים הם להכריע אך ורק באשר מובא בפניהם . לא יותר ולא פחות .
12. פעם אחר פעם, פנו העותרים אל המשיב, בבקשה, כי יחקור את הראיות והממצאים נשוא עתירה זו, ובכלל.
13. פניות העותרים אל המשיב נעשו הן בכתב והן בעל-פה.
- העתקים נכונים ממכתבי העותרים, מהתשובות שקיבלו וכן מסיכום פגישה שהתקיימה, מצורפים כנספח "ב" לתצהיר התומך עתירה זו ומהווים חלק בלתי נפרד הימנו.
14. גם פניותיהם בעל-פה של העותרים, במהלך חודשים דצמבר 2010 וינואר 2011, בבקשה לקבל תשובה לגופן של פניותיהם, נדחו על הסף.
15. למען שלמות התמונה יצויין, כי אף התחקיר הטלויזיוני ופרסום ממצאיו, בשתי תוכניות "מבט שני" שבערוץ הראשון בטלוויזיה (התוכנית הראשונה מיום 5/1/2011, והתוכנית השנייה מיום 12/1/2011) – לא גרמו למשיב להתרצות ולחקור את הדרוש חקירה נוספת.
- ההיפך הוא הנכון : התגובה הרשמית הפנתה את הציבור להכרעת הדין במשפטו של רומן זדורוב, אשר לטעמו של המשיב מהווה הכרעה כוללת, ולגבי דיזו אין כל צורך בקיומה של חקירה נוספת.
16. כך, עמדת המשיב היתה, ונותרה, כדלהלן :
- המשיב טוען, כי ביצע את חקירותיו והביא להגשת כתב אישום נגד רומן זדורוב ;
המשיב טוען, כי אינו רואה צורך להוסיף בחקירה כלשהי ;
המשיב טוען, כי הינו מנוע מלפתוח תיק חקירה לאחר הגשת כתב אישום ;
המשיב מטיל את מלאכתו על כתפי בית המשפט היושב לדין, בהליך הערעור, למען יברר את האחריות לביצוע הפשע.

17. לטענת העותרים, יש לדחות את עמדתו של המשיב, מכל וכל.

המשיב לא רק רשאי לפתוח תיק חקירה, אלא אף מחוייב לעשות כן! זאת, כל אימת שעולה החשד – קל וחומר נתמך בראיות כה קיצוניות – כי בוצעה עבירה על ידי אחרים. (ממש כשם שמוסמך המשיב, בכל שלב, לחזור בו מכתב האישום, לתקנו, למחוק נאשם מכתב אישום, לבצע חקירות נוספות במקביל לניהולו של הליך פלילי, וכן הלאה).

המשיב מתעלם לחלוטין מהענין לציבור, הקיים במידה עצומה, שבמיצוי החקירה דנן, ובאינטרס הציבורי, הראשון במעלה, שבלכידת כל המעורבים בפרשה והעמדתם לדין.

המשיב מתעלם מהצורך הציבורי העצום הנודע לחשיפת וחקר האמת במקרה מזעזע זה, ובמיצוי הדין עם כל המאיימים על בטחון הציבור.

המשיב יודע יפה, כי בית המשפט הנכבד אינו מוסמך, ואף אינו יכול, להיכנס לנעליה של הרשות החוקרת, ונבצר ממנו לנהל בעצמו את איסוף וחקירת הממצאים מזירת הפשע. תפקידו של בית המשפט הנכבד הינו לבדוק את אשר הובא בפניו, ולא את אשר לא הובא בפניו.

המשיב נתלה בהכרעת הדין של בית המשפט המחוזי הנכבד בנצרת, הקובעת, כי רומן זדורוב הינו רוצח הילדה. ומה בכך?

הרי גם אם פסק הדין בעניינו של זדורוב יאושר בערכאת הערעור, האם די בכך כדי לסתום את הגולל על האפשרות (הנתמכת בראיות כה מוצקות) כי ידם של אחרים היתה במעל (גם אם לא במקום זדורוב, כי אם בנוסף לו)!!!

קל וחומר באם תהפוך ערכאת הערעור את פסק הדין שניתן בעניינו של זדורוב וייקבע, כי איננו הרוצח השפל. כלום אז יכול המשיב להישמע בטענה, לפיה נמנע מלבדוק ראיות מוצקות שהיו בידו? ! כלום אז יקבל על עצמו המשיב לחקור את הראיות המפורטות לעיל? ! וכיצד ישפיע חלוף הזמן הרב על תוצאות חקירה זו?!!!

18. תמוה, כי המשיב מבכר להתבצר בעמדתו זו גם לאחר שקמה זעקה ציבורית בסוגיה זו, ונשמעה קריאה, חוזרת ונשנית, למשטרת ישראל, למען תחקור את הממצאים שהוצפנו בקרן זוית.

יצוין, כי גם לאחר פרסום התחקיר הטלויזיוני בערוץ הראשון של הטלוויזיה, נמנע המשיב מליטול על עצמו את חובתו, החוקית והמוסרית, ובהתנהגותו אילץ את העותרים לפנות לבית המשפט הנכבד בעתירה זו.

ד. הממצאים נשוא עתירה זו, המקימים את הצורך בקיומה של חקירה מתאימה:

1. להלן יבוארו ממצאים רבים, אשר באמתחתה של משטרת ישראל, שחקירתם לא מוצתה כלל ועיקר – ראיות פורנזיות וראיות נסיבתיות. מכלול הממצאים והראיות נשוא עתירה זו פורטו בתצהיר העותרים, המצורף לה ומהווה חלק בלתי נפרד הימנה.

ראיות פורנזיות ממשיות –

אשר אינן מתאימות לאף חשוד שנבדק על ידי המשטרה:

2. בידי המשטרה ממצאים בדבר **שבעה מוקדי זימום בחלק האחורי של גולגתה של המנוחה**, זאת, **בנוסף** לחתכים שנעשו בחלק הקדמי של חולצתה, ופגיעות סכין שנמצאו בקדמת גופה של המנוחה. למרות זאת, לא נחקרו ממצאים אלה עד תום, על אף שהינם מלמדים, כי הרצח בוצע על ידי שני תוקפים לפחות (אחד עמד מול המנוחה עם סכין, ושני שעמד מאחורי המנוחה).

הממצאים האמורים הינם כמפורט בתצהיר העותרים, המצורף לעתירה זו ומהווה חלק בלתי נפרד הימנה.

3. בידי המשטרה מצויות **עשרות טביעות אצבעות**, אשר נתפסו בזירת הרצח, חלקן בחומר החשוד כדם. כך, נמנע המשיב מלבצע את ההשוואה המתבקשת בין טביעות אצבעות אלה – אשר **אינן** של רומן זדורוב – לבין טביעות אצבעות של חשודים אחרים, לרבות אלה שקשרו עצמם לזירת הרצח בעת ביצועו.

ממצאי טביעות האצבעות הינם כמפורט בתצהיר העותרים, המצורף לעתירה זו ומהווה חלק בלתי נפרד הימנה.

4. בידי המשטרה מצוי **דנ"א זר**, אשר נתפס בזירת הרצח, ואשר **אינו** שייך למנוחה, ואף **אינו** שייך לרומן זדורוב, שהורשע ברצח.

ממצאי ה- דנ"א הזר **לא** נבדקו כלל בהשוואה ל- דנ"א של אף אחד מהחשודים האפשריים (אשר שמותיהם מפורטים בתצהיר המצורף לעתירה זו). זאת, למרות שנציג המשטרה (ראש צח"מ) העיד, כי דגימות דנ"א נאספו לצורך השוואה מול דגימות שנמצאו בידי המשטרה ויוחסו למעורבים בפשע. רוצה לומר: המשטרה נטלה דגימות דנ"א מחשודים שונים, ברם **לא** ביצעה את ההשוואה המתבקשת עם ה- דנ"א הזר שנתפס בזירת הרצח.

העדויות לגבי ממצאי ה- דנ"א הזר הינם כמפורט בתצהיר העותרים, המצורף לעתירה זו ומהווה חלק בלתי נפרד הימנה.

5. בידי המשטרה מצויות **טביעות נעליים זרות**, **טבולות בדם**, **שנאספו בזירת הרצח**, של שני בני אדם לפחות, אשר אינן מתאימות לאף אחד מהאנשים הידועים שהיו בזירה לאחר הרצח, ואשר **לא** נעשה כל נסיון לזהותן, קל וחומר להשוותן לנעליהם של חשודים, הקשורים לרצח בראיות נסיבותיות רבות. בכלל כך, טביעת נעל קטנה וברורה בדם על הרצפה, במידה 36-37, המצביעה על מעורבות בני נוער ברצח.

הממצאים האמורים הינם כמפורט בתצהיר העותרים, המצורף לעתירה זו ומהווה חלק בלתי נפרד הימנה.

6. בידי המשטרה מצויות **טביעות נעליים טבולות בדם**, **אשר נמצאו בנתיב הבריחה של הרוצחים**, מהתא שבו נמצאה גופת המנוחה **אל התא הסמוך**, והן **אינן** מתאימות לנעליו של רומן זדורוב, שהורשע ברצח, כמו גם **אינן** מתאימות לנתיב הבריחה ששיחזר רומן זדורוב (עסקינן בטביעות ברורות על הרצפה, על האסלה, על מיכל ההדחה ועל קורת הקיר שבין תאי השירותים).

לא זו אף זו: אנשי המשטרה שהשתתפו ב- צח"מ ערים היו לטביעות הנעליים אשר בנתיב הבריחה, ואף שיחזרו את הדרך שעשה הרוצח (שיחזור מיום 8/1/2007, שצולם על ידי שני חוקרים).

הממצאים האמורים הינם כמפורט בתצהיר העותרים, המצורף לעתירה זו ומהווה חלק בלתי נפרד הימנה.

7. בידי המשטרה מצויות **עשרות שערות ארוכות**, אשר נמצאו בזירת הרצח. שערות ארוכות נוספות כלל לא נאספו על ידי אנשי מו"פ.

בכף ידה השמאלית של המנוחה נמצאו 15 שערות ארוכות. גם על הדלת נתפסו שערות ארוכות, טבולות בדם.

שלוש שערות ארוכות, אשר נמצאו בכף ידה השמאלית של המנוחה, נבדקו בבדיקה מיקרוסקופית, ונמצא שהן אינן שייכות למנוחה, ואף אינן שייכות לרומן זדורוב, שהורשע ברצח.

שלוש שערות קצרות, אשר נאספו מבגדי המנוחה, נבדקו בבדיקת דנ"א מיטוכונדריאלי בארה"ב, ונמצא, כי אינן שייכות למנוחה ואף אינן שייכות לרומן זדורוב, כי אם לשלושה בני אדם שונים.

הממצאים האמורים הינם כמפורט בתצהיר העותרים, המצורף לעתירה זו ומהווה חלק בלתי נפרד הימנו.

ראיות נסיבתיות

8. בידי המשטרה ראיות נסיבתיות רבות נגד בני נוער, הידועים בשמותיהם, אשר אף אחד מהם לא נחקר באזהרה ולא נלקחו מהם טביעות אצבעות, דנ"א, שערות וטביעות נעליים.

9. בכלל כך, מצויות בידי המשטרה ראיות נסיבתיות, המצביעות על בני נוער ידועים בשמותיהם, לרבות (אך לא רק) כדלהלן:

9.1 ראיות בדבר נערה, שסיפרה בחקירתה במשטרה, כי יש לה מידע בנוגע לרוצחים: "נער ונערה".

כך, בהודעה שמסרה אותה נערה במשטרה, נאמר:

"יש לי חברה, מהשכנות הגדולות בני"ס, כלומר משכבה י' ומעלה, שאני לא רוצה למסור את שמה, והיא סיפרה לי ביום חמישי, יום אחרי המקרה, שהיא, ולפי מה שהיא שומעת, ולפי מה שהזכירו את החברות שלה מהשכבה, שמי שרצח את תאיר זה נער ונערה. לא בטוח שהם תלמידי בני"ס 'נופי גולן', שעסקו בסמים או במשהו אחר שתאיר לא היתה אמורה לראות, ואותה חברה סיפרה לי, שהיתה אזהרה כלפי השכבה שלה או חלק ממנה שיקרה להם משהו אם ידברו."

למרות זאת, כלל לא טרחה המשטרה למצות את חקירתה של הנערה, אשר טענה כי יש בידה מידע באשר לזהות הרוצח.

לא ברור כיצד אחרי עדות כזו סיים השוטר את החקירה וכתב:
"השעה 13:55, מסיים את גביית ההודעה לאחר ש- נ' אמרה כי היא מוכרחה לצאת להסעה הביתה עם אביה, שממתין מחוץ לכיתה...."

כך, אותה נערה מסרה במשטרה על נערה אחרת, אשר את שמה סירבה למסור.

המשטרה הסתפקה בכך !!!

לא זו אף זו : בחקירתה של הנערה בבית המשפט, אישרה, כי כל מה שמסרה במשטרה היה אמת, וכי הנוהג הוא "שלא מלשינים אחד על השני בגיל שלנו", וכאשר נשאלה אם היא יכולה לומר את השם, טענה "הדחקתי את זה". למרות שהנערה שבה ואישרה את ההודעה שמסרה במשטרה – נמנעה המשטרה מלמצות את חקירתה, ולו בעניינים שהועלו מיוזמתה של הנערה עצמה.

זאת ועוד : בעדותה בבית המשפט המחוזי הנכבד השיבה הנערה נ.ח., לשאלות ב"כ ההגנה, וטענה, כי לא היא זו שחתמה על הודעתה במשטרה ("החתימה לא שלי").

9.2 ראיות בדבר נערה שעזבה את קצרין מיד לאחר הרצח, והסתירה זאת בחקירתה במשטרה, על אף שנשאלה בענין זה.

למרות זאת, לא טרחה המשטרה למצות את החקירה בענין זה.

9.3 ראיות לענין ארבע נערות לפחות, הקושרות עצמן לזירת הרצח, בעת שבוצע.

עסקינן בעדויות של נערות, אשר העידו, כי נכנסו ויצאו מחדר השירותים ממש בזמן התקיפה המשוער. לטענתן, אף אחת מהן לא ראתה ולא שמעה את המאבק ואת ניקוי הזירה, שהתחוללו באותו זמן ממש.

כך, בהתאם לעדויות שנמסרו במשטרה, חדר השירותים, שהפך לזירת רצח, נעשה טיילת של ממש בעת שהמנוחה נרצחה. על פי ההודעות שנמסרו במשטרה, בכל כמה דקות נכנסו נערות לחדר השירותים בו בוצע הרצח (למרות שבאותה עת התקיים שיעור, וכאשר מדובר בחדר שירותים המצוי בקומה ריקה מתלמידים)

למרות זאת, לא מיצתה המשטרה את החקירה בעניינים אלה.

9.4 **ראיות בדבר אפשרות ששלוש נערות יצרו לעצמן אליבי כביכול.**

עסקינן בהודעות שמסרו נערות במשטרה, פקדו הללו תחילה את חדר השירותים בו בוצע הרצח, במהלך הזמן המשוער לביצוע הרצח, ולאחר מכן הלכו לחדר שירותים אחר, ודאגו לתעד שם את הימצאותן. זאת, באמצעות כתיבה על הדלתות ועל המראות את שמותיהן ואת התאריך בו היו שם. יום הרצח.

העובדה, שהנערות דאגו ליצור ולהציג אליבי (הימצאותן בחדר שירותים אחר, בנבדל מזה בו בוצע הרצח, במהלך הזמן המשוער לביצועו) – מעוררת חשד. חרף עובדה זו, לא מיצתה המשטרה את חקירתן של נערות אלה – לא חקרה אותן באזהרה, לא נטלה מהן טביעות אצבע ודגימות ד.נ.א. ועוד).

9.5 **ראיות המצביעות על סתירות מהותיות בין עדויות דומות של נערות שהיו יחדיו.**

כך למשל, בהודעות שנגבו על ידי המשטרה, פחות מיממה לאחר הרצח, התגלתה סתירה **מהותית** בעדויות של שתי נערות שהיו יחד. בעוד האחת טוענת, כי לאחר הביקור בחדר השירותים נסעו שתייהן לביתה של אותה נערה; האחרת טוענת, כי לאחר הביקור בחדר השירותים – חזרה לכיתתה!
יתירה מזו: בחקירתה של הנערה השניה בפני בית המשפט המחוזי הנכבד, שינתה זו את גירסתה, והתאימה אותה לזו של חברתה.

אף ענין זה לא נבדק על ידי המשטרה, והחקירה לא מוצתה כלל. זאת, על אף שהוכח, כי שתי הנערות דיברו ביניהן ותיאמו את גרסאותיהן, בטרם מתן עדויותיהן בפני בית המשפט, והתיימרו "ליישר לקו אחיד" את ההודעות הסותרות שנתנו במשטרה.

9.6 **ראיות בדבר תיאום גירסאות בין בני נוער שונים, במטרה לגרום למשטרה לתור אחר חשוד שאינו קיים כלל.**

מיד לאחר הרצח, מסרו ארבע נערות הודעות מפורטות ביותר במשטרה בדבר צעיר מסתורי, "אבי מטבריה", אשר איים, לטענתן, טלפונית, על המנוחה כי יהרוג אותה אם לא תתמסר לו.
מתדפיסי שיחות הטלפון אשר בידי המשטרה, הסתבר, כי אין לטענות אלה כל בסיס. זאת, משום שלא קיימת אף שיחת טלפון מאדם בלתי ידוע, ובוודאי שלא מ"אבי מטבריה".

חרף האמור, נמנעה המשטרה למצות את החקירה בענין תיאום העדויות והניסיון להטיל את החשד על אלמוני, אשר הסתבר כלא היה. קל וחומר כאשר בכמה מההודעות ציינו הנערות תאריך **מדויק**, אשר בו לטענתן התקשר אותו אלמוני למנוחה, כאשר גם בתאריך זה אין זכר לשיחה בלתי ידועה בתדפיסי השיחות אשר בידי המשטרה.

חוקרי המשטרה היו מודעים לעובדה, כי הסיפור בדבר "אבי מטבריה" לא היה ולא נברא. למרות זאת, נמנעה המשטרה לבדוק את האפשרות של תיאום עדויות והסחת דעת מכוונת.

ראיות המעידות על היכרות לכאורה של המנוחה עם רוצחיה. 9.7

בידי המשטרה מצויות הודעות, לפיהן ביום הרצח נראתה המנוחה מדוכדכת ביותר, ואף הביעה, באופן מפורש וגלוי, את חששה מפני המוות. כך, כשעה לפני שנרצחה אמרה המנוחה למורה שלה, כי היא פוחדת מהמוות, ולפי העדות היה לה "מבט מוזר בעיניה, שאף פעם לא ראיתי אצלה".

ניתוח פתולוגי של גופת המנוחה לימד, כי שלפוחית השתן של המנוחה נמצאה ריקה, ומכנסיה יבשים. מכאן – שהמנוחה לא פנתה אל חדר השירותים על מנת לעשות את צרכיה, כי אם ככל הנראה על מנת לפגוש מישהו המוכר לה.

ראיות המעידות על סכסוך ממושך בין המנוחה לנערה אחרת. 9.8

עדויות שונות לימדו על סכסוך ממושך בין המנוחה לבין נערה אחרת, ששמה ידוע. בהתאם לעדויות היו אף הוריה של אותה נערה מעורבים בסכסוך של בתם עם המנוחה.

והנה, עדותה של הנערה, שנטען כי היתה (לרבות הוריה) מסוכסכת עם המנוחה, עומדת בסתירה גמורה לעדויות האחרות שנגבו. הנערה נשוא הסכסוך העידה, כי היתה בקשרים מאוד טובים ומאוד קרובים עם המנוחה, קשרים כה טובים שכאשר נשאלה לגביהם טענה, כי נהגה לשוחח עימה ב-ICQ.

לעומת זאת, תדפיסי שיחות ה-ICQ לימדו, כי לא היה כל קשר בין הנערה האמורה לבין המנוחה, ובוודאי לא קשר קרוב כפי שניסתה זו להציג.

9.9 ראיות המעידות על החרמתה של המנוחה ונידוייה בימים שקדמו לרצח :

בידי המשטרה מצויים תדפיסי טלפון ו-ICQ, המצביעים על אפשרות של סכסוכים והחרמתה של המנוחה, באופן מוחלט, על ידי חבריה וחברותיה, בימים שקדמו לרצח.

אף התנהגותם של חברי המנוחה לאחר היעלמותה של המנוחה, וקודם מציאת גופתה, מקימה דפוס מעורר חשד, כמתואר בתצהיר המצורף.

9.10 ראיות המלמדות על מניע אפשרי לרצח (קינאה).

בידי המשטרה ראיות המלמדות על מניע אפשרי לרצח – קינאה במנוחה, אשר היתה יפה, מוכשרת ומקובלת.

10. לעתירה זו מצורף תצהירם של העותרים, במסגרתו מצביעים העותרים על שמותיהם של חשודים אפשריים, שחקירתם לא בוצעה כלל או לא מוצתה; וכן על כלל הממצאים והראיות הנסיבתיות, אשר עומדים כנגד כל אחד ואחד מהחשודים האפשריים.

בתצהירם, מצביעים העותרים על הסתירות המהותיות בין העדויות, וכן על עדויות שהופרכו מכל וכל באמצעות ממצאים נוספים, לרבות ההודעות במשטרה, והעדויות בבית המשפט, התומכים בכל האמור לעיל.

11. כאמור, למרות הראיות הנסיבתיות הרבות, הקשורות לבני נוער שונים, נמנעה המשטרה לחקור ראיות אלה עד תום, ובכלל כך אף אחד מבני הנוער לא נחקר באזהרה, לא ניטלו ממנו טביעות אצבעות, דנ"א, טביעות נעל ושערות.

12. הממצאים המפורטים, אחד לאחד, בתצהיר המצורף, מחייבים מיצוי החקירה בעניינים אלה, לרבות חקירה ראויה של כל אחד מבני הנוער המעורבים, ולרבות השוואת ממצאים ביולוגיים שלהם לממצאים שנאספו בזירת הרצח ומצויים בידי המשטרה (טביעות אצבעות, ד.נ.א, טביעות נעל ושערות).

ה. טביעת הנעל

1. בפני בית המשפט המחוזי הנכבד בנצרת הופיע מטעם המאשימה רפ"ק ירון שור, כעד מומחה לעקבות נעליים. רפ"ק שור הגיש חוות דעת מומחה, ואף העיד בפני בית המשפט המחוזי הנכבד.
 2. רפ"ק שור הציג בפני בית המשפט המחוזי הנכבד 6 טביעות נעליים לכאורה, אותן שייך, בסבירות גבוהה מאוד, לנעליו של רומן זדורוב.
 3. לאחר שהתקבלו סיכומי טענות המאשימה, גילו העותרים, כי המאשימה צירפה לסיכומיה (!!!) "תיק עבודות" של רפ"ק שור, ובו תמונות שלא הוצגו בפני בית המשפט המחוזי הנכבד בשלב ההוכחות.
 - לטענת העותרים, תמונות אלה, שהתגלו רק בשלב הגשת סיכומי המאשימה (!), משמיטות, מכל וכל, את כל חוות דעתו ועדותו של רפ"ק שור, ולכאורה מצביעות על מעשי זיוף.
 4. יודגש, ולא בכדי, כי הראיות המצביעות על זיוף לכאורה התגלו רק בשלב בו הגישה המאשימה את סיכומי טענותיה לבית המשפט המחוזי הנכבד, שכן רק בשלב זה צורפו הללו כנספח לסיכומי המאשימה.
 5. ודוק: לקביעה בדבר טביעת הנעל היתה חשיבות מכרעת, ובית המשפט המחוזי הנכבד אף קבע, כי בהעדר ראיות פורנזיות המצביעות על רומן זדורוב נודעת חשיבות מיוחדת לממצא טביעת הנעל.
- כפי שנקבע מאוחר יותר בהכרעת הדין:

" שעה שבזירה אין בנמצא ראיות אובייקטיביות כגון: טביעות אצבע, ממצאים ביולוגיים או אחרת, חשיבות רבה נודעת לעקבות נעליים אשר נמצאו על מכנסי המנוחה "

6. ביום 28/4/2010 הגישו העותרים תלונה למחלקה לחקירת שוטרים (להלן : "מח"ש") בגין מעשי זיוף לכאורה ושיבוש הליכי משפט, המיוחסים לרפ"ק שור.
- העתק נכון מהתלונה האמורה מצורף **כנספח "ג-1"** לתצהיר התומך עתירה זו ומהווה חלק בלתי נפרד הימנה.
7. בתוך ימים ספורים הנפיקה מח"ש את מכתבה מיום 13/5/2010, במסגרתו נדחתה התלונה.
- העתק נכון מהתשובה האמורה מצורף **כנספח "ג-2"** לתצהיר התומך עתירה זו ומהווה חלק בלתי נפרד הימנה.
8. ביום 27/5/2010 הגישו העותרים ערר על החלטה זו.
- העתק נכון מהערר האמור מצורף **כנספח "ג-3"** לתצהיר התומך עתירה זו ומהווה חלק בלתי נפרד הימנה.
9. לאחר הגשת הערר, ועוד בטרם הוכרע, ניתנה הכרעת הדין בעניינו של רומן זדורוב, לפיה הורשע זדורוב.
10. לאחר מתן הכרעת הדין, התקבלה הודעה על דחיית הערר וסגירת תיק מח"ש מס' 2406/10, בנימוק :
- "לאחרונה ניתנה הכרעת הדין בתיק, בה נקבעו קביעות שלפיהן חוות הדעת נושא הערר, ועדותו של המומחה, התקבלו על דעת בית המשפט."**
- העתק נכון מהערר האמור מצורף **כנספח "ג-4"** לתצהיר התומך עתירה זו ומהווה חלק בלתי נפרד הימנה.
11. אמור מעתה :
- קודם למתן פסק הדין בענין זדורוב, נמנע המשיב מלחקור את רפ"ק שור, על מנת שלא לפגוע בעבודת בית המשפט הנכבד היושב על המדוכה בעניינו של זדורוב ;**
- ואילו לאחר מתן פסק הדין בענין זדורוב, נמנע המשיב מלחקור את רפ"ק שור, הואיל ובית המשפט הנכבד כבר אמר את דברו.**

12. בתצהירים של העותרים, המצורף לעתירה זו, מוקדש פרק מיוחד לזיוף ובידוי ראיות לכאורה על ידי רפ"ק שור.

בתצהיר, המפורט ברחל בתך הקטנה, מוכח, כי כלל אין מדובר ב- 6 טביעות נעל שנמצאו על מכנסי הילדה, ולמעשה חלק מהסימנים מקורם בעריכה וביזיוף לכאורה, והאחרים מהווים לכל הפחות מצג שווא.

13. למען שלמות התמונה יצויין, כי בהכרעת דינו קבע בית המשפט הנכבד :

"מדובר למעשה, בראיה פורנזית, עצמאית בזירה, המצביעה על הנאשם. מדובר בעקבות נעליים של הנאשם בסבירות גבוהה מאוד, מוטבעות בדם על הג'ינס של המנוחה".

ברם, בית המשפט המחוזי הנכבד לא דן בראיות בדבר הזיוף לכאורה, הואיל וזו הועלתה לראשונה בשלב הסיכומים.

יוזכר, כי הראיות עצמן התגלו, לראשונה, במסגרת נספח שצירפה המאשימה לסיכומיה, ולא קודם לכן.

14. מן המקובץ עולה, כדלהלן :

העותרים טוענים, כי הראיה הפורנזית היחידה שעמדה נגד רומן זדורוב, הינן 6 טביעות נעליו, כביכול, על מכנסי המנוחה.

העותרים טוענים, כי טביעות אלה הינן מזוייפות, כמוסבר ומפורט בתצהיר התומך עתירה זו.

בית המשפט המחוזי הנכבד הרשיע את רומן זדורוב על סמך הראיה המזוייפת.

בית המשפט המחוזי הנכבד נמנע מלהכריע בטענות לענין זיוף הראיה.

השאלה האם רפ"ק שור ביצע מעשה זיוף ו/או בדה ראיות – נותרה בלתי פתורה ובלתי מוכרעת.

15. גם בענין זה מתבקשת התערבותו של בית משפט נכבד זה, ללא כל קשר להליכים בעניינו של רומן זדורוב.

כך, ללא כל קשר לתוצאת ערעורו של רומן זדורוב – מתבקשת חקירתו של רפ"ק שור, בענין הממצאים החמורים, המפורטים בתצהירם של העותרים, המעלים חשד כבד למעשי זיוף ובידוי ראיות.

חקירתו המתבקשת של רפ"ק שור עומדת בפני עצמה. ללא כל קשר לתוצאות הצלחתו או כשלונו של רומן זדורוב בערעורו.

שהרי, הממצאים המפורטים בתצהיר העותרים – כפי שאף הובאו לגורמים המוסמכים, לרבות במסגרת הערר שהוגש – מעוררים חשד לביצוע פשע על ידי רפ"ק במשטרה, ועובדה זו כשלעצמה, מחייבת ביצוע חקירה עצמאית, העומדת ברשות עצמה.

ו. התערבותו של בית משפט נכבד זה

1. לטענת העותרים, החלטת המשיב שלא להוסיף ולחקור את הממצאים המפורטים לעיל, לוקה בחוסר סבירות קיצוני, מנוגדת לדין (ועל כן בטלה מעיקרא), נגועה בעיוות מהותי ומנוגדת לאינטרס הציבורי.

2. עמדת המשיב, אשר מכסה עיניו מראות את הממצאים שאינם מתיישבים עם מסקנותיו עד כה, והימנעותו מלמצות את חקירת ממצאים אלה, הינה בלתי סבירה בעליל, ובאופן קיצוני ממש.

הרי לית מאן דפליג – אפילו אליבא למשיב עצמו – כי שלל ממצאים אינו עולה בקנה אחד עם המעשים שנקבע כי בוצעו על ידי רומן זדורוב. ובכל זאת, הואיל ולשיטתו של המשיב, האשם הינו זדורוב, נמנע המשיב ממיצוי חקירת יתר הממצאים, והותירם כאבן שאין לה הופכין.

3. חדשות לבקרים, מתחדשות חקירות ונבדקות לעומק ראיות ועדויות, שחקירתם לא מוצתה.

במיוחד יפים הדברים, כאשר עסקינן בממצאים המוחזקים באמתחתו של המשיב, ברם חקירתם לא מוצתה.

4. אין בנמצא כל טעם ראוי לכך שהמשיב יקשיח את ליבו, משל טחו עיניו מראות ואוזניו משמוע, וימאן, בכוונת מכוון, להשלים חקירה עניפה שבוצעה, רק משום שחלק מהממצאים שנאספו הובילו להרשעתו של רומן זדורוב. ומה יהא על יתר הממצאים, אשר אין מחלוקת כי אינם מתיישבים עם קו החקירה לפיו נמצא רומן זדורוב אשם?!?! ומה אם מיצוי כיווני חקירה נוספים, עליהם הצביעו העותרים, יוביל למסקנה, כי יש מעורבים נוספים או אחרים ברצח הילדה האומללה?!?! כלום יימלטו הללו מאימת הדין, רק משום שהמשיב מסרב לבדוק – לשלול או לאשש – ממצאים אלה?!?!

5. כבר מצינו, כי נסיון המשיב "לגלגל" את האחריות לחשיפת האמת על כתפי הרשות השופטת (משפטו של זדורוב בערכאה ראשונה ובערכאת הערעור) – אינו יכול לעלות יפה.

הרשות השופטת יכולה להכריע אך ורק לענין ממצאים בשלים, שהובאו להכרעתה.

הרשות השופטת **אינה** יכולה להיכנס לנעלי הרשות החוקרת, לנקוט באמצעי חקירה, ולמצות כיווני חקירה נוספים.

כך, לא בכדי קבע בית המשפט המחוזי הנכבד בנצרת, בענין רומן זדורוב, כי אין ליושבים בדין אלא את הראיות שהובאו בפניהם.

האחריות למיצוי החקירה, והפעלת הסמכות לחקור - בסבירות ובשיקול דעת, היא הסיבה והמסובב לעתירה זו.

6. מהעבר השני של המתרס -

מה ייגרע ממאן דהוא, באם המשיב ישלים את חקירותיו בסוגיות נשוא עתירה זו?!?!
דבר וחצי דבר לא ייגרע!!!

אדרבא! כפי שפתחנו ואמרנו – ממושכלות ראשונים נמצאנו למדים, כי
"אמת ויציב – אמת עדיף".

יידע כל אדם, כי מדינת ישראל עשתה כל אשר לאל ידה, לא תנוח ולא תשקוט – לרבות חקירת הממצאים שטרם נחקרו עד תום ומפורטים לעיל – על מנת להביא לדין את כל המעורבים ברצח המתועב.

7. ממושכלות ראשונים נמצאנו למדים, כי בית משפט נכבד זה יתערב בשיקול דעתן של רשויות האכיפה, עת נגועות החלטותיהן בעיוות מהותי ו/או בחוסר סבירות קיצוני.

ראה כדוגמאות בלבד :

בג"צ 6271/96, בארי נ' היועמ"ש ואח', פורסם בהוצאת "נבו" ;
 בג"צ 10713/05, מושקוביץ נ' משטרת ישראל, פורסם בהוצאת "נבו" ;
 בג"צ 6009/94, שפרן ואח' נ' התובע הצבאי הראשי ואח', פורסם בהוצאת "נבו".

8. עתירה זו נתמכת בתצהירים של העותרים, המצורף לה ומהווה חלק בלתי נפרד הימנה.

9. אשר על כן :

מתבקש בזאת בית המשפט הנכבד, להורות כמבוקש ברישא לעתירה זו.
 בנוסף, מתבקש בזאת בית המשפט הנכבד, להשית הוצאות על המשיב, לטובת העותרים, לרבות לענין שכ"ט עו"ד, ומע"מ בגינו, וכל הוצאות המשפט ובצירוף סעד כללי.

בר-און, כהן, עורכי-דין
 ב"כ העותרים

רמת-גן, ____ בחודש פברואר 2011.